

HOWARD PHILIPS LOVECRAFT

DE VISIOENEN VAN RICHARD PICKMAN

Denk niet dat ik gek ben, Eliot, er zijn heel wat mensen die er vreemdere vooroordelen op na houden dan ik. Waarom lach je niet om Olivers grootvader, die niet in een auto wil rijden? Als ik die vervloekte ondergrondse niet in wil, is dat mijn zaak. En met die taxi waren we hier nog vlugger ook. Als we de bus genomen hadden zouden we van Park Street de heuvel op hebben moeten lopen. Ik weet wel dat ik nerveuzer ben dan toen we een jaar geleden afscheid namen, maar daarom hoefje er nog niet steeds over te spreken. God weet dát ik er mijn redenen voor heb en ik geloof dat ik van geluk mag spreken dat ik niet krankzinnig ben. Vraag er dus niet altijd naar. Vroeger was je niet zo nieuwsgierig.

Nou, als je het met alle geweld wilt weten, ik zie niet in waarom ik het je niet zou vertellen. Misschien is dat zelfs het beste, want sinds je gehoord hebt dat ik niet meer op de Kunstenaarsclub kom en Pickman mijd, blijf je maar ais een bezorgde vader brieven aan me schrijven. Nu Pickman verdwenen is, ga ik een enkele keer nog wel eens naar de club, maar mijn zenuwen zijn niet meer wat ze waren.

Nee, ik weet niet wat er met Pickman gebeurd is en ik vraag me dat ook maar liever niet af. Je zult wel vermoed hebben dat ik het één en ander van hem te weten ben

gekomen toen ik hem nog ontmoette. En om dezelfde reden denk ik er liever niet over na waar hij gebleven is.

Laat de politie dat maar uitzoeken. Ik verwacht echter niet veel van ze, omdat ze nog steeds niet weten dat hij in het oude North End onder de naam Peters een huis had gehuurd. Ik ben er niet eens zeker van of ik dat huis zelf zou kunnen terugvinden, al zou ik dat zelfs op klaarlichte dag niet eens willen proberen.

Ja ik weet, of ik ben bang dat ik weet, waarom hij dat huis aanhield. Daar kom ik straks nog wel op terug. En ik denk dat je straks ook wel begrijpen zult waarom ik dat niet aan de politie doorgeef. Ze zouden me vragen hen daarheen te brengen, maar ik kan daar niet eens naar toe, zelfs al wist ik de weg. Er was daar iets. En nu durf ik de ondergrondse niet meer te gebruiken, en evenmin, en nou krijg je weer de kans om me uit te lachen, kelders in te gaan. Ik neem aan dat je wel beseft dat ik Pickman niet liet vallen om dezelfde stomme redenen als waarom dat stel ouwe wijven als dr. Reid of Joe Minot of Rosworth met hem braken. Morbide kunst schrikt mij niet af en als iemand een even groot talent heeft als Piekman vind ik het een eer met hem om te mogen gaan, in welke richting hij zich ook ontwikkelt.

Boston heeft nooit een groter schilder gehad dan Richard Upton Pickman. Dat zei ik vroeger al en dat zeg ik nog en ik heb het nooit en te nimmer anders gezien. Ook niet toen hij zijn 'Vretende Nachtgeesten' tentoonstelde.

Zoals je je wel herinneren zal brak Minot toen met hem. Weet je, er is rijpe kunst en een diep inzicht in het wezen der natuur voor nodig om dingen als die van Pickrnan te kunnen maken. Elke idioot die omslagen voor tijdschriften maakt, kan met verf smijten en